

Regeringen er forelagt med et Forslag, som vedtoges om, at Rentenedsættelse skal finde Sted, og naar Forudsætningen ogsaa under Forhandlingerne i Vinterens Løb var den, at Rentenedsættelsen skulde finde Sted, synes dette mig fuldt ud at være Forpligtelse nok til at foretage denne Rentenedsættelse. Nu skal jeg imidlertid indrømme, at da Rentenedsættelsen har fundet Sted og vi saaledes ere mødte i skøn Enighed, er der ikke i Øjeblikket Grund til at strides om selve Forpligtelsen. Den ærede Minister oplyste, at Rentenedsættelsen fandt Sted paa den Maade, at kun omtrent $\frac{1}{3}$ kom Gaardmænd og Husmænd til gode, medens de $\frac{2}{3}$ kom København, Købstæder, Godsejere, Kommuner, Kirker og lignende Institutioner til gode. Jeg ser ikke, at deri ligger noget Bevis hverken for eller imod Rentenedsættelse. Det, man skal se paa, naar man skal foretage Rentenedsættelse, er ikke saa meget, hvem den kommer til gode, men om Foranstaltningen i og for sig er retfærdig og rigtig, og det tror jeg, den er. Den er overensstemmende med Pengeforholdene her i Landet, og naar den er det, er det rigtigt at foretage Foranstaltningen uden Hensyn til, om den kommer Husmændene til gode med et større eller mindre Beløb. For Resten er de Husmænds Antal, hvem denne Foranstaltning er kommen til gode, jo ret betydeligt. Skulle vi først se, hvem der skal have Pengene, og det skal være det ledende Motiv, komme vi let ind paa en Politik, der kan være mindre behagelig og mindre retfærdig i sine Følger. I øvrigt indrømmer jeg, at der ikke er megen Grund til at dvæle ved selve Tanken om at komme videre under denne Behandling, da Spørgsmaalet sikkert vil komme frem i Finansudvalget mellem 2den og 3dje Behandling og mulig her i Salen ved 3dje Behandling. — Hvad Spørgsmaalet om Docent Ostenfeldts Honorar angaar, skal jeg sige, at det glæder mig, at den højtærede Minister tager mod Forslaget, som er stillet fra Udvalgets Side, og som jeg haaber vil gaa igennem her i det høje Folketing. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at naar vedkommende nu faar et forhøjet Honorar af 400 Kr., staar han med omtrent det højeste Honorar, der gives. Yderligere har jeg, saa vidt jeg mindes, ikke at føje til Forhandlingerne her og skal fremdeles fastholde Anbefalingen af de af Udvalget stillede Ændringer.

Mølgaard-Nielsen: Den højtærede Minister og den ærede Ordfører henstillede

til mig at tage mit Ændringsforslag tilbage. Det var ogsaa min Mening, og da den højtærede Minister tillige var saa velvillig at love, at han vilde stille et Forslag i denne Retning paa ny til tredje Behandling, og den ærede Ordfører har givet Løfte om at ville stille sig velvillig til denne Sag, vil jeg herved bringe begge de Herrer min bedste Tak og tage Ændringsforslag Nr. 4 uden for Ændringsforslagslisten tilbage.

Formanden (Sofus Høgsbro): Ændringsforslaget Nr. 4 uden for Ændringsforslagslisten er taget tilbage. Er der nogen, der optager det? (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, er Ændringsforslaget bortfaldet.

P. Christensen: Den højtærede Minister udtalte, at hans Stilling til Spørgsmaalet om Rentenedsættelsen var den samme nu som tidligere, og han udtalte tillige, at det var uden Betydning, at han selv havde foreslaaet det paa Finansloven. Jeg vil lade det staa ved sit Værd, men kun tilføje, at jeg for mit Vedkommende kan ikke se rettere, end at det har den allerstørste Betydning, at Forslaget har været vedtaget baade af Folketing og Lands ting og er stadfæstet af Kongen. Jeg tror, det er det, der har ført denne Sag igennem. Til den højtærede Ministers Oplysning om, hvilke Klasser og Dele af Befolkningen denne Rentenedsættelse er kommen til gode, skal jeg — det er for øvrigt allerede omtalt af den ærede Ordfører — blot knytte en enkelt Bemærkning. Jeg vil da for mit Vedkommende sige, at den Omstændighed, at det kun er et lille Beløb, der er kommet Husmændene til gode, medfører ikke, at vi Husmænd ere blevne misundelige. Den højtærede Minister udtalte ved første Behandling, at hvis man gik til denne Rentenedsættelse, var han bange for, at Misundelsens Aand skulde brede sig i Folket. Jeg synes, at der i den højtærede Ministers Udtalelse i Dag var en lille Bestræbelse for at fremkalde en saadan Misundelse hos os Husmænd derved, at han gjorde opmærksom paa, at vi fik kun et ringe Beløb. Jeg vil imidlertid gentage, at vi ere ikke misundelige og unde alle gode Agrarer, enten de ere Godsejere eller Gaardmænd Rentenedsættelse. For øvrigt paaskønner jeg den højtærede Ministers Velvilje og ogsaa, at han lovede, at de Folk, der ikke havde faaet Rentenedsættelse i første Omgang, skulde nok faa Meddelelse om, hvorledes de skulde forholde sig, naar de skulde indgive